

DOTRZEPAC (1) *vb pf*

impers con praet by dotrz(e)páno.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Nabić, natłuc [komu czym]: A flufznaby nań káptur iák ná błazná wzdzyano/ A iżby mu cepámi temi dotrzepano. HistLan D4v.

Formacje pochodne cf TRZEPAC.

BC